

111/108035
(039)

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

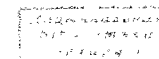
Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»

ШОСТЫЯ ТАНКАўСКІЯ ЧЫТАННІ

Да 125-годдзя з дня нараджэння Янкі Купалы і Якуба Коласа
і 95-годдзя з дня нараджэння Максіма Танка

Зборнік навуковых артыкулаў

Мінск 2008



УДК 82.09
ББК 83.3
Ш799

Друкуецца па рашэнні рэдакцыйна-выдавецкага савета БДПУ

Рэдкалегія:

кандыдаты філалагічных навук, дацэнты кафедры беларускай літаратуры БДПУ
Г.Я. Адамовіч, І.М. Гоўзіч, Т.К. Грамадчанка, А.С. Гурская, Н.В. Заяц;
кандыдат педагогічных навук, дацэнт кафедры беларускай літаратуры БДПУ
А.І. Лугоўскі (адк. рэд.);
кандыдаты філалагічных навук, дацэнты кафедры беларускага мовазнаўства
БДПУ П.А. Міхайлаў, Дз.В. Дзятко,
кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры тэорыі і гісторыі культуры БДПУ
В.А. Вараб'ёва;
кандыдат культуралогіі, дацэнт кафедры тэорыі і гісторыі культуры БДПУ
Т.Ф. Сухоцкая;

Рэцэнзенты:

доктар філалагічных навук, прафесар, член-карэспандэнт НАН Беларусі
М.І. Мушынскі;
доктар філалагічных навук, прафесар кафедры гісторыі беларускай мовы БДУ
М.Р. Прыгодзіч

Ш799 **Шостыя Танкаўскія чытанні.** Да 125-годдзя з дня нараджэння Янкі Купалы і Якуба Коласа і 95-годдзя з дня нараджэння Максіма Танка : зб. навук. артыкулаў / рэдкал.: Г.Я. Адамовіч [і інш.]; адк. рэд. А.І. Лугоўскі. – Мінск : БДПУ, 2008. – 247 с.
ISBN 978-985-501-550-6.

У зборнік увайшлі матэрыялы Шостых Танкаўскіх чытанняў, прысвечаных 125-годдзю з дня нараджэння Янкі Купалы і Якуба Коласа і 95-годдзю з дня нараджэння Максіма Танка, што праходзілі ў Беларускім дзяржаўным педагогічным універсітэце імя Максіма Танка 26–27 кастрычніка 2007 г.

Адрасуецца навуковым работнікам, выкладчыкам, аспірантам і ўсім, хто цікавіцца праблемамі беларускага літаратуразнаўства, лінгвістыкі, культуралогіі.

УДК 82.09
ББК 83.3

ISBN 978-985-501-550-6

© БДПУ, 2008

УСТУПНАЕ СЛОВА

Паважаныя ўдзельнікі канферэнцыі – навукоўцы, выкладчыкі, аспіранты, магістранты, студэнты! Шаноўныя госці!

Я вітаю вас у зале пасяджэнняў Савета Беларускага дзяржаўнага педагогічнага ўніверсітэта – адной з найстарэйшых у краіне вышэйшых навучальных устаноў.

БДПУ з'яўляецца пераемнікам Мінскага настаўніцкага інстытута, створанага ўказам імператара Расійскай імперыі Мікалая II ад 22 чэрвеня 1914 года, афіцыйнае адкрыццё якога адбылося 21 лістапада таго ж года.

Пасля шматлікіх пераўтварэнняў вядучай у рэспубліцы вышэйшай педагогічнай установе 8 верасня 1993 года згодна з Пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь быў нададзены статус універсітэта.

У адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь №414 ад 10 кастрычніка 1995 года Беларускаму дзяржаўнаму педагогічнаму ўніверсітэту прысвоена імя народнага паэта Беларусі Героя Сацыялістычнай Рэвалюцыі Максіма Танка, чым мы вельмі ганарымся.

Сёння мы пачынаем Шостыя Танкаўскія чытанні, якія заяўлены як Рэспубліканская навукова-практычная канферэнцыя і ўжо сталі традыцыйнымі.

Гэты год багаты на юбілейныя літаратурныя даты. Наша канферэнцыя прысвечана 125-годдзю з дня нараджэння Янкі Купалы і Якуба Коласа і 95-годдзю з дня нараджэння Максіма Танка.

Нам, педагогам, добра вядома, якая магутная сіла заключаецца ў мастацкім слове. Па ступені развіцця мастацтва і літаратуры можна вызначыць месца канкрэтнага народа ў гісторыі цывілізацыі. Мастацкае слова – гэта вечна жывая памяць чалавецтва і ключ да яго будучыні.

Мастацкая літаратура – гэта не толькі крыніца пазнання, але і найважнейшы сродак вышэйшага развіцця. Усе мы са школьнай парты памятаем, які паэтычны ўплыў аказвалі на нас творы класікаў беларускай літаратуры Янкі Купалы, Якуба Коласа, Кузьмы Чорнага, а пазней – Аляксандра Куляшова, Пімена Панчанкі, Максіма Танка, Івана Мележа, Івана Шамякіна, Васіля Быкава.

Уражвае сваёй сілай і шматграннасцю талент Янкі Купалы, што цудоўна раскрыўся ў паэзіі і драматургіі. Выклікае захапленне яго сціпласць, асабліва на пачатку творчасці, калі паэт заяўляе:

*Я не паэта, о крыў мяне Божа!
Не рвуся я к славе гэткай німала.*

Я ціха іграю, хто ціхіх прымеце?

Аднак «ціхая» купалаўская песня магла грымець набатам і клікаць да змагання, магла быць прарочай. Купала, як ніхто іншы, шмат зрабіў для таго, каб у беларусаў узнікла неадольнае жаданне «людзьмі звацца». Трэба было мець і рашучасць, каб у свае няпоўныя 23 гады адважыцца сказаць:

*Ніколі, браткі, не забуду,
Што чалавек я, хоць мужык.*

Відаць, не дасягнула б наша беларускае тэатральнае мастацтва такіх вышынь, каб не стварыў Янка Купала першую нацыянальную драму «Раскіданае пяздо», першую

і сасонкі, / Узгоркі і даліны – / Люблю цябе я зянка, / Люблю цябе, краіна! / За вецер вольны, шумны / Над хатай-сірацінай – / Люблю цябе я сумна, / Люблю цябе, краіна!

У вершах Максіма Танка сустракаецца працяжнік, ўжыты замест іншага нарматыўнага знака. Напрыклад, у вершы «***Мне здалася...» працяжнікам, а не коскай раздзяляюцца аднародныя члены сказа, што сігналізуе пра адпаведную паўзу. У выніку ствараецца эмацыйная напружанасць і ўзмацняецца супастаўленне: *Мне здалася, што ты мяне аклікнула. / Але гэта быў толькі голас ветру, / Не голас ветру – а спалоханай птушкі, / Не спуджанай птушкі – а соннай галінкі, / Не соннай галінкі – а кроплі расы, / Не кроплі расы – а далёкага рэха.*

Адметным у вершах Максіма Танка з'яўляецца працяжнік у спалучэнні з коскай паміж часткамі складаназалежных сказаў, дзе ён узмацняе раздзяляльную функцыю коскі і забяспечвае рытмічнасць верша, арганізаванага сінтаксічна аднароднымі адзінкамі: *Калі дынуць вятры на пушчу, – / Яна шуміць. / Калі крапе маланка хмару, – / Яна грывіць. / Калі спіру стальную збудзьць, – / Яна звініць. / Зямля ж, якую ломам білі, / Калі капалі дол-магіну, / Маўчыць... («Таварышу»)*

Пунктуацыйны аналіз вершаў Максіма Танка сведчыць, што надта арыгінальных і вольных выпадкаў выкарыстання знакаў прыпынку ў паэтычнай мове сустракаецца, не аддае перавагі ён і пэўнаму знаку прыпынку. Нерэгламентаванае ж ужыванне працяжніка ў яго вершах спрыяе разуменню аўтарскага тэксту, накіравана на актуалізацыю важных у сэнсавых адносінах элементаў, на ўзмацненне рытміка-інтанацыйных асаблівасцей твораў, на стварэнне мастацкай выразнасці, экспрэсіі.

Літаратура

1. Валгіна, Н. С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации / Н. С. Валгіна. – М., 2004.
2. Мікуліч, М. Жывым традыцыям адданасць... / М. Мікуліч // Палымя. – 1994. – № 10. – С. 228 – 241.

Н. У. Чайка (Мінск, БДПУ)

ЭЛІПТЫЧНЫЯ КАНСТРУКЦЫІ З АГЕНСАМ У РОЛІ ПРЭДЫЦЫРУЕМАГА КАМПАНЕНТА

Працы, прысвечаныя праблеме прэдыцыравання [1, 4, 5], звычайна абмяноўваюць аналіз гэтых адносін у эліптычных сказах. Разам з тым, выражэнне выказніка нулявым скаротам надае спецыфічны характар адносінам прэдыцыравання.

У аснове прэдыцыравання – лагічная аперацыя далучэння новай інфармацыі да ўжо вядомай [3] і актуальнага падзелу паведамлення [2]. Шэраг даследчыкаў адзначае рэальную ролю прэдыцыравання ў фарміраванні камунікатыўнай структуры выказвання. Адносіны прэдыцыравання ўдзельнічаюць у пабудове камунікатыўнай адзінкі на аснове прапазіцыі. Прапазіцыя эліптычных сказаў з'яўляецца патэнцыяльнымі інфармацыйнымі структурамі, на аснове якіх у працэсе прэдыцыравання фарміруюцца камунікатыўна значымыя сінтаксічныя адзінкі.

Аб'ектам даследавання з'яўляюцца спосабы і сродкі фарміравання прэдыцыравання ў эліптычных канструкцыях, а таксама кампаненты семантычнай структуры эліптычнага сказа, якія могуць выступаць у ролі прэдыката.

Асаблівасці арганізацыі эліптычнага сказа дазваляюць любому кампаненту семантычнай структуры быць як прэдыцыруючым, так і прэдыцыруемым. У беларускай мове часцей сустракаюцца эліптычныя сказы, дзе ў якасці прэдыцыруемага кампанента выступае агенс.

Прэдыцыруючым у гэтым выпадку можа быць любы кампанент, аднак найбольш часта адносіны прэдыцыравання звязваюць агенс (Ag) – *лакатыў* (Loc).

Эліптычныя сказы з такой камбінацыяй кампанентаў складаюць аснову канструкцый з прапазіцыяй статальнай (дынамічнай) лакалізацыі. Лакатыў у функцыі прэдыцыруючага кампанента актуалізуе канечны пункт перамяшчэння суб'екта або месца знаходжання аб'екта. У эліптычным сказе *А мы – цераз поле і ў лес* (В. Быкаў) агенс прэдыцыруецца дынамічным лакатывам. Сінтаксемай *цераз поле і ў лес* прэдыцыруюць агенс, сумяшчаючы семантычныя функцыі лакатыва і прэдыцыруючага кампанента. Такое сумяшчэнне ўласціва толькі эліптычным сказам, бо дзеяслоў у названых канструкцыях не проста перамяшчаецца ў поле прэдыцыруемага кампанента, што назіраецца ў двухсаставных сказах пры перапамеркаванні семантычных функцый, а прапускаецца і гэтым самым першасна прэдыкацыя нейтралізуецца цалкам.

У эліптычных сказах фармальным сродкам уварэння другаснай прэдыкацыі з'яўляецца пропуск дзеяслова. Пропуск дае магчымасць спалучацца ў пары другаснага прэдыцыравання кампанентам, якія патэнцыяльна (у прапазіцыі) спалучацца не маглі: *Я лепш – на паліванне. Прырода, прастор...* (А. Дзягледзі). Прэдыцыруючы кампанент *на паліванне* выконвае квазіролю лакатыва, фармальна ўказваючы на месца, рэальна абазначае характар дзеяння агенса. Семантыка дзеяння выкарыстанай квазіролі лакатыва спрыяе фарміраванню новай семантычнай функцыі гэтага кампанента і большай ёмістасці выказвання.

Відавочна, што ў эліптычных сказах прэдыцыруючы кампанент і прэдыкат не могуць супадаць. У поўных двухсаставных сказах суб'ект і прэдыкат могуць супадаць і не супадаць з прэдыцыруемым і прэдыцыруючым кампанентам. У эліптычным сказе такое супадзенне немагчыма: прэдыкат у эліптычных сказах адсутнічае. Супадаць у названых сказах могуць толькі суб'ект (агенс) і прэдыцыруемы кампанент. Прэдыцыруючым кампанентам у гэтых сказах можа быць актант ці сірканстант. У сказе *Я – на гарышча! – адразу сагнаўшы ўсмішку, сказаў Мёрэя* (В. Быкаў) лакатыў *на гарышча* прэдыцыруе агенс я. Прэдыцыруючы кампанент ацэньвае агенс паводле месца, указвае на канечны пункт перамяшчэння. Адносіны прэдыцыравання паміж агенсам і лакатывам магчымыя дзякуючы сінтаксічнаму нуляванню, пры якім ствараюцца спецыфічныя сінтаматычныя ўмовы спалучэння, уласцівыя толькі эліптычнаму сказу.

У эліптычным сказе *Я лепш – на вакзал. Пакуль лаўкі не занялі* (В. Быкаў) прэдыцыраванне фарміруецца на базе першаснай прэдыкацыі – агенса я і нулявога дзеяслова са значэннем перамяшчэння. Аднак другаснае прэдыцыраванне з'яўляецца «сэнсавай экспансіяй»: яно перамяшчаецца з дзеяслова на лакатыў.

Спецыфічны характар прэдыцыравання ў эліптычным сказе заключаецца ў спалучэнні кампанентаў рознага ўзроўню. У дадзеным выпадку адносінамі прэдыцыравання звязаны агенс (першы актант) і лакатыў (сірканстант): *Сама здабыча – прама ў кішэню* (В. Быкаў). Межы прэдыцыруемага і прэдыцыруючага кампанентаў падзяляюцца ў сказах надзвычай выразна. Агенс з факультатывнымі кампанентамі прэдыцыруецца лакатывам.

У эліптычным сказе ствараюцца ўмовы для перамяшчэння прэдыкацыі на прызнак на лакатыў, які выступае ў пазіцыі *дамініруючага прэдыцыруючага кампанента*: *Ліся ўзняўся віхор, і кастрычнік – на двор* (П. Броўка); *Над згадкаю ціша сьшлася – ізноў вятрыска капыша сцяну хмызнякоў. Бяда ж – за дзяўчынкай! Катормы ўжо круг* (Т. Бондар). Тут дамініруючая прэдыкацыя – у аснове фарміравання сэнсавых адносін паміж кампанентамі.

Эліптычны сказ, дзякуючы падобнай перастаноўцы семантычных акцэнтаў, выконвае камунікатыўнае задачу, абумоўленую адносінамі прэдыцыравання.

Лакатыў у падобных сказах выражае характар адносін паміж агенсам і нулявым дзеясловам. У сказе *Вы – назад* (В. Быкаў) выражаны адносіны дынамічнай лакалізацыі агенса і дамініруючага прэдыцыравання адначасова. Лакатыўная словаформа ў прыведзеным прыкладзе ўтварае рэальную суадноснасць пазіцыі агенса і лакатыва.

Адносіны дамініруючага прэдыцыравання ў эліптычных сказах могуць ускладняцца факультатыўнымі семантычнымі кампанентамі, якія ўваходзяць у склад прэдыцыруемага і прэдыцыруючага кампанентаў. Такімі факультатыўнымі кампанентамі могуць быць пазіцыі аб'екта. У сказе *Я твар – убок* (А. Дудараў) аб'ект *твар* адносіцца да прэдыцыруемага комплексу кампанентаў. Прэдыцыруючым у сказе з'яўляецца лакатыў *убок*. У выніку адбываецца пераразмеркаванне семантычных функцый: першасная акцыянальная прэдыкацыя нейтралізуецца, а рэалізуецца другасная – лакатыўная. На фоне нейтралізаванай (нулявой) патэнцыяльнай прэдыкацыі можа рэалізавацца любая іншая прэдыкацыя ў залежнасці ад камунікатыўнага задання. У сказе *Яны нас – на могілкі. А можа, у кар'ёр* (В. Быкаў) выражаны адносіны дамініруючага прэдыцыравання паміж агенсам і пацыенсам у якасці прэдыцыруемага кампанента і лакатывам у якасці прэдыцыруючага кампанента.

Такім чынам, другаснае прэдыцыраванне ў эліптычных сказах фарміруецца пры дапамозе спалучэння актантаў і сірканстантаў.

Літаратура

1. Гришкова, О. П. Семантические типы пояснительных конструкций / О. П. Гришкова // Семантические типы пояснительных конструкций: межвуз. сб. науч. тр. / Моск. обл. ин-т; отв. ред. П. А. Лекант. – М., 1991. – С. 79–84.
2. Дубовцева, Т. Ф. Семантизация эллиптических конструкций как условие их функционирования в диалоге / Т. Ф. Дубовцева. – Саратовский ун-т; отв. ред. Л. И. Бараникова. – Саратов, 1988. – 84 с.
3. Кузьмина, В. В. Информативная неоднородность неполносоставных высказываний / В. В. Кузьмина // Семантика слова и синтаксической конструкции: межвуз. сб. науч. тр. / Воронежский гос. ун-т; отв. ред. З. Д. Полова. – Воронеж, 1987. – С. 153–161.
4. Теньер, Л. Основы структурного синтаксиса / Л. Теньер. – М., 1988. – 256 с.
5. Мачинева, Л. Ф. Безобъектное употребление переходных глаголов в эллиптических конструкциях / Л. Ф. Мачинева // Лингвистические исследования: сб. ст. / отв. ред. Н. А. Андреев. – М., 1985.

Г. В. Чарчэвіч (Мінск, БДУ)

АСЭНСАВАННЕ РОЛІ ПІСЬМЕННІКАЎ У ФАРМІРАВАННІ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ (на матэрыяле перыёдыкі 1940 – 1960-х гг.)

У перыядычным друку 1946 – 1969 гг. актуальныя пытанні беларускай літаратурнай мовы разглядаліся ва ўзаемасувязі з праблемамі мовы мастацкай літаратуры. Аўтары газетных і часопісных артыкулаў шмат увагі надавалі асэнсаванню ролі пісьменнікаў у фарміраванні літаратурнай мовы, вызначалі іх абавязкі, ацэньвалі мэтазгоднасць ужывання ў творы тых ці іншых моўных сродкаў, давалі парады літаратурнай моладзі.

Артыкулы па праблемах мовы мастацкай літаратуры друкаваліся пераважна ў газеце «Літаратура і мастацтва» і часопісе «Полымя». Найбольш актыўны ўдзел у абмеркаванні гэтых праблем прымалі літаратары Якуб Колас, П. Глебкі, Кандрат Крапіва, М. Лобан, Максім Лужанін, У. Юрзвіч, Я. Скрыган, а таксама літаратурны крытык Р. Шкраба.

Як вынікае з газетных і часопісных артыкулаў, пісьменнікам адводзілася важная роля ў фарміраванні і развіцці беларускай літаратурнай мовы. Паводле П. Глебкі, «пісьменнік як бы ўпаўнаважаны грамадствам быць у пэўным сэнсе заканадаўцам у галіне мовы. З шматлікіх і разнастайных лексічных і граматычных формаў ён выбірае найбольш прыдатныя і каштоўныя і надае ім сілу агульнаацыянальнай літаратурнай нормы» [2]. Адказнасць мастака за мову сваіх твораў і лёс літаратурнай мовы ўзняў Якуб Колас у артыкуле «Развіваць і ўзбагачаць літаратурную мову» (1950). Ён заахвочваў пісьменнікаў больш увагі надаваць працы над словам і папярэджваў, што дапушчаныя ім «нехай» і «асці» «пагражаюць небяспечай стаць моўнай нормай» [3].

Падкрэсліваючы аўтарытэт майстроў слова, аўтары артыкулаў нярэдка нагадвалі, што заснавальнікамі беларускай літаратурнай мовы былі Янка Купала і Якуб Колас. У якасці ўзору моўнага майстэрства найчасцей прыводзіўся Кузьма Чорны. У той жа час пісьменнікі малодшага пакалення крытыкаваліся за моўны бок сваіх твораў. Адзначалася, што літаратурная моладзь дрэнна валодае беларускай мовай, да таго ж пэўныя нярэдка парушалі нормы для захавання рытму і рыфмы ў вершах. Крытыкуючы пісьменнікаў за неахайнасць, аўтары артыкулаў прад'яўлялі высокія патрабаванні да мовы іх твораў. Менавіта мастацкая літаратура мусіла даваць узор літаратурнай мовы, таму адказнасць за стан апошняй ускладалася на літаратараў. Пры гэтым адрозненні паміж мовай мастацкай літаратуры і літаратурнай мовай фактычна не адсэнсоўваліся.

На працягу першага пасляваеннага дзесяцігоддзя адной з асноўных заган мовы твораў лічыліся ўжыванне аўтарамі дыялектызмаў і архаізмаў. Самі тэрміны «дыялектызмы» і «архаізмы» мелі негатывную афарбоўку і выкарыстоўваліся для абазначэння любой непрымальнай для з'явы. Паколькі гэтыя катэгорыі слоў лічыліся шкоднымі, іх дакладнае размежаванне не разглядалася. Так, формы *на палёх*, *на дварох* кваліфікаваліся і як дыялектныя, і як архаічныя.

Пісьменнікі асуджаліся таксама за ўжыванне ў мастацкіх творах варыянтных форм, што кваліфікавалася як адсутнасць клопату пра родную мову, пра яе развіццё і ўпарадкаванне. З даволі рэзкай крытыкай падобных «пазыхных вольнасцей» выступіў М. Булахаў у артыкуле «Аб нармалізацыі беларускай літаратурнай мовы» (1953). Мовазнавец выказаўся за мэтазгоднасць «устававіць строга нормы формаўтварэння і словаўтварэння для ўсіх стыляў і жанраў літаратуры» [1, с. 140].

У канцы 1950-х – 1960-х гг. патрабаванні да мовы мастацкай літаратуры змяніліся. Асноўнай становачай якасцю мовы твора называюць яе блізкасць да народнай асновы. Пры гэтым ужыванне дыялектызмаў нярэдка разглядалася як удалы пісьменніцкі прыём. Больш за тое, лічылася дапушчальным пранікненне дыялектызмаў не толькі ў мову мастацкай літаратуры, але і ў літаратурную мову.

Аўтары артыкулаў апраўдвалі імкненне пісьменнікаў выйсці за межы акрэсленых у нарматыўных выданнях норм і звязвалі гэта з натуральным жаданнем узбагаціць мову сваіх твораў, зрабіць яе больш вобразнай. Немагчымасць абмежаваць мову словамі, зафіксаванымі ў слоўніку, абгрунтоўваў Р. Шкраба ў артыкуле «Жывая крыніца» (1965), размежаваўшы

Змест

Уступнае слова	3
Гісторыка-тэарэтычныя пытанні літаратурнага працэсу ў Беларусі	6
Адамовіч Г. Я. Паззія Максіма Танка як шматузроўневая іерархічная структура: інтэрпрэтацыя сэнсаў	6
Васючэнка П. В. Пазт як дэміург: супастаўленне мастацкіх хранатопай Янкі Купалы, Якуба Коласа і Максіма Танка	10
Аляксеева Т. У. РЭЛІГІЙНЫЯ МАТЫВЫ ў ДРАМАТЫЧНАЙ ТВОРЧАСЦІ МАКСІМА ГОРКАГА І ФЁДАРА ПАЛАЧАНІНА	12
Бахановіч Н. Л. ПРАБЛЕМА АСОБЫ НА МЯЖЫ XIX – XX СТАГОДДЗЯў	14
Вацілько Г. Г. МЕЖДУНАРОДНЫЕ ЛИТЕРАТУРНЫЕ СВЯЗИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ (90-е гг. XX в.)	15
Ганчарова-Цыжэвіч Т. У. АГУЛЬНАЧАЛАВЕЧЫЯ МАТЫВЫ ў ТВОРЧАСЦІ МАКСІМА БАГДАНОВІЧА І МАКСІМА ТАНКА	17
Гарадніцкі Я. А. ПАШЫРЭННЕ ДАСЛЕДЧЫХ ГАРЫЗОНТАў ТАНКАЗНАўСТВА (ДА ВYДАННЯ НОВАГА ЗБОРУ ТВОРАў МАКСІМА ТАНКА)	19
Гаранін С. Л. ПОМНІКІ ДЫПЛАМАТЫЧНАГА ПІСЬМЕНСТВА ў СКЛАДЗЕ МЕМУАРНЫХ ТВОРАў XVII СТАГОДДЗЯ	20
Глінская Л. І. ВОБРАЗЫ РОДНАЙ ПРЫРОДЫ ў ВЕРШАВАНЫХ КАЗКАХ МАКСІМА ТАНКА	22
Гілімаў У. В. ЯНКА КУПАЛА, ЯКУБ КОЛАС, МАКСІМ ТАНК І НАЦЫЯНАЛЬНАЯ ІДЭЯ	24
Грамадчанка Т. К. ЛІРА-ЭПАС ЯКУБА КОЛАСА: ДА ПРАБЛЕМЫ СУЧАСНАГА ПРАЧЫТАННЯ	26
Гурская А. С. ТВОРЧАЯ ІНДЫВІДУАЛЬНАСЦЬ МАКСІМА ТАНКА ў САЦЫЯКУЛЬТУРНЫМ КАНТЭКСЦЕ 1980 – 90-х гг.	28
Давыдоўская Н. А. РАМАНТЫЧНЫ КАНТЭКСТ АПАВЯДАННЯ У. КАРАТКЕВІЧА «ЛЯТУЧЫ ГАЛАНДЗЕЦ»: АСАБЛІВАСЦІ РЭЦЭПЦЫІ ТРАДЫЦЫЙНАГА СЮЖЭТА	30
Жардзевская А. У. ПЕЙЗАЖНАЯ КУЛЬТУРА МЫСЛЕННЯ ў АПАВЯДАННЯХ ЯКУБА КОЛАСА І КУЗЬМЫ ЧОРНАГА	32
Заяц Н. В. ПРАБЛЕМА НАЦЫЯНАЛЬнай ІДЭНТЫФІКАЦЫІ ў ПЭЗМЕ ВАСІЛЯ ЗУЁНКА «ЛУКАМЕ»	33
Кісяцкая Т. У. РАМАН «СЯСТРА» КУЗЬМЫ ЧОРНАГА: ДА ПЫТАННЯ ПАЭТЫКІ	35
Коваль В. У. ЖЫЦЦЕ І ТВОРЧАСЦЬ ЯНкі КУПАЛЫ ў ПЕРЫЯДЧНЫХ ВYДАВАННЯХ БЕЛАРУСКАЙ ДЫЯСПАРЫ	37
Козін В. І. НОВАЯ ЛІТАРАТУРНАЯ СІТУАЦЫЯ: ПОШУКІ ЭСТЭТЫЧНАЙ ІДЭАЛОГІЯСЦІ	39
Крывецкая Н. В. «НАС МАЛАДОСЦЬ АДОРВАЕ КАХАННЕМ, КАХАННЕ НАШЕ ВЯРТАЕ ў МАЛАДОСЦЬ»: ІНТЫМНАЯ ЛІРЫКА РАІСЫ БАРАВІКОВАЙ	40
Кузьмін Н. В. АПАВЯДАЛЬНАСЦЬ ЯК СУБСТАНЦЫЯ СТЫЛЮ ў АПОВЕСЦІ ЯНкі СІПАКОВА «КРЫЛО ЦІШЫНІ»	42
Лапацінская В. В. ПРАБЛЕМА НАСЛЕДАВАННЯ ПАЗЫІЯІ 60-х ГАДОў XX СТАГОДДЗЯ ТРАДЫЦЫЙ ЛІТАРАТУРЫ РАМАНТЫЗМУ	43

Логвін Т. М. КОЛАСАЎСКІЯ ТРАДЫЦЫІ ў БЕЛАРУСКАЙ ПРОЗЕ XX СТАГОДДЗЯ	44
Мацкохіна Т. Б. УЗАЕМАДЗЕЙНЕННЕ РОЗНЫХ ВYДАў МАСТАЦТВА (НА ПРЫКЛАДЗЕ ВОРЧАСЦІ М. БАГДАНОВІЧА)	46
Мікуліч М. У. ПАЗЗІЯ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ ЯК МАСТАЦКАЯ СІСТЭМА	47
Мішчанчук М. І. «ДУМАЦЬ ВЕРШАМІ»: МАКСІМ ТАНК І ТРАДЫЦЫІ БЕЛАРУСКАЙ І РУСКАЙ ЛАСОФСКАЙ ЛІРЫКІ	49
Несцяровіч В. Б. СТАРОНКІ ЖЫЦЦЯПІСУ ЯНкі КУПАЛЫ ў ТВОРЧАСЦІ ВАСІЛЯ ВІТКІ	52
Няхай Дз. М. ПРЫСВЯЧЭННІ ў СТАРАДРУКАХ XVI – XVII ст. ЯК САМАСТОЙНЫ ЖАНР БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ	54
Петрушкевіч А. М. МАСТАЦКАЕ АДЛЮСТРАВАННЕ БІБЛІЙСКІХ МАТЫВАў У ПАЗЗІІ ПАТАЛЛІ АРСЕННЕВАЙ 1920 – 30-х ГАДОў І ВАЕННАГА ЧАСУ	56
Рагойша В. П. МАКСІМ ТАНК – МАЙСТАР ВЕРШАВАНАГА СЛОВА	58
Сабуць А. Э. ЯНКА КУПАЛА І АДАМ МІЦКЕВІЧ: ДЫЯЛОГ З ЧАСАМ	60
Саматой І. ПАЗЗІЯ АЛЕСЯ БАРСКАГА ў КАНТЭКСЦЕ ТВОРЧЫХ НАБЫТКАў МАКСІМА ТАНКА	62
Сівец Т. М. ДЖОРДЖ ГОРДАН БАЙРАН І БЕЛАРУСКІ «БАЙРАНІЗМ»	64
Скалабан В. У. МАКСІМ ТАНК І ЗАБЫТЫЯ ВЕРШЫ 1941 ГОДА	66
Станкевіч Р. ПАЗЗІЯ ЯНкі КУПАЛЫ У БАЛГАРЫІ: 3 ГІСТОРЫІ ПЕРАКЛАДАў	67
Сычова С. А. ВЫЯЎЛЕННЕ ІДЭАЎ НАЦЫЯНАЛЬНАГА ХАРАКТАРУ ў ТВОРАХ ЯКУБА КОЛАСА І АНАТОЛЯ КУДРАЎА	69
Тарасова С. М. МАТЫў ПАЛЯВАННЯ ў ПАЭМАХ БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕННІКАў	70
Тарасова Т. М. СІСТЭМЦЫЯЛЬНАЯ СВЯДОМАСЦЬ У «ЛАГЕРНАЙ» АЎТАБІАГРАФІЧНАЙ ПРОЗЕ	72
Тычына М. А. ЯНКА КУПАЛА, ЯКУБ КОЛАС І ДЗЯРЖАўНА-КУЛЬТУРНАЕ БУДАЎНІЦТВА	74
Тычына С. М. МАТЫў СЛУ ў БАЛАДЗЕ ТАМАША ЗАНА «СВІЦЯЗЬ-ВОЗЕРА»	76
Харчэч Т. П. СІСТЭМА КАШТОўНАСНЫХ АРЫЕНТАЦЫЙ ЧАЛАВЕКА ў ТВОРАХ А. ПЫСІНА	78
Ціхановіч Т. А. ФОНАСЕМАНТЫЧНЫ АНАЛІЗ ПАЭТЫЧНАГА ТВОРА (НА ПРЫКЛАДЗЕ ПУБЛІЦЫСТАў А. РАЗАНАВА)	80
Чарота У. І. МАКСІМ ТАНК І ДАНТЭ АЛІГЕРЫ	81
Шамякіна Т. І. ВОБРАЗ ГОРАДА ў РАМАНЕ УЛАДЗІМІРА КАРПАВА «ЗА ГОДАМ ГОД» (ДА 940-ГОДДЗЯ ГОРАДА МІНСКА І 90-ГОДДЗЯ У. КАРПАВА)	83
Шарана А. В. БЕЛАРУСКАЯ НАВЕЛА: СТАНАЎЛЕННЕ ЖАНРУ	85
Шатэрнік У. Р. ЭЛЕМЕНТЫ МІФАЛАГІЗМУ ў ПАЭТЫЧНЫМ МЫСЛЕННІ КУПАЛЫ І КОЛАСА (НА ПРЫКЛАДЗЕ ВОБРАЗА МУЖЫКА)	86
Шчасная К. Дз. ТРАГЕДЫЯ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ ПРАЗ ПРЫЗМУ АЎТАБІАГРАФІЗМУ ЯНкі БРЫЛЯ	88
АКТУАЛЬНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ЛІНГВІСТЫКІ	90
Азарка В. У. ФУНКЦЫІ ПАЎТОРНАЙ НАМІНАЦЫІ ў НАТАЦЫ	90
Бойка В. Ю. НІКНЭЙМЫ ў БЕЛАРУСКІМ ІНТЭРНЭТ-ДЫСКУРСЕ (НА МАТЭРЫЯЛЕ ІНТЭРНЭТ-РЭСУРСАў TUT.BY І LIVEJOURNAL.COM)	92

Бурак І. Л. ТЭКСТАЎТВАРАЛЬНАЯ ФУНКЦЫЯ ЗЛУЧАЛЬНЫХ ЗЛУЧНИКАЎ У ВЕРШАВАНЫХ ТВОРАХ МАКСІМА ТАНКА	94
Васілеўская А. С., Гаранюк К. В. ВЫКАРЫСТАННЕ ІНФІНІТЫВА Ў ТВОРАХ ЯКУБА КОЛАСА І ЯНКІ КУПАЛЫ	96
Гируцкий А. А. РУССКОЯЗЫЧНЫЕ ПЕРЕВОДЫ ПОЭЗИИ МАКСИМА ТАНКА В КОНТЕКСТЕ ХУДОЖЕСТВЕННОГО БИЛИНГВИЗМА	97
Голуб О. М. ДО ПИТАННЯ ПРО СХІДНОСЛОВ'ЯНСКУ ПРАМОВУ	100
Жаўняровіч П. П. СУВЯЗЬ ПАРАДЫГМАТЫКІ І СЕМАНТЫЧНАЙ КАГЕЗІІ Ў ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫМ ТЭКСЦЕ УЛАДЗІМІРА КАРАТКЕВІЧА	102
Ільяшава К. А. ТЭМПАРАЛЬНАСЦЬ У СЕМАНТЫЦЫ ЎСТОЙЛІВЫХ АДЗІНАК З КАМΠΑНАНТАМІ-НАЗВАМІ ДЗЕН ТЫДНЯ	104
Казлянка Л. М. ГЕРМАНІЗМЫ Ў СІСТЭМЕ ЛЕКСІЧНЫХ ПАЗЫЧАННЯЎ	107
Касюк Н. С. АНАЛИЗ ПРОСТРАНСТВЕННОЙ И ТЕМПОРАЛЬНОЙ ЛЕКСИКИ В ПОЭЗИИ М. ЦВЕТАЕВОЙ	109
Клець О. О. ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ ЛІНГВІСТЫЧНА ГЕАГРАФІЯ ТА АРЕАЛЬНА ЛІНГВІСТЫКА У ПРАЦЯХ МОВАЗНАВЦІВ К. ХІХ – ХХ СТ.	111
Кудрэватых І. П. СТИЛИСТИКА ИЛИ РЕЧЕВЕДЕНИЕ?	114
Курцова В. М. АСНОЎНЫЯ ТЭНДЭНЦЫІ РАЗВІЦЦА БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ І НЕКАТОРЫЯ ПРАБЛЕМЫ НАЦЫЯНАЛЬНАГА ПРАВАПІСУ	116
Леванцэвіч Л. В. СЕМАНТЫКА МОЎНАГА ЗНАКА Ў КАНТЭКСЦЕ ЭТНАЛІНГВІСТЫКІ	119
Лукашанец А. А. БЕЛАРУСКАЯ МОВА НА ПАЧАТКУ ХХІ СТАГОДДЗЯ: СУПЯРЭЧНАСЦІ РАЗВІЦЦА І ФУНКЦЫЯНАВАННЯ	121
Мароз С. С., Ржавуцкая М. С. КАНСТРУКЦЫІ З ДЗЕЯСЛОВАМІ НЯЎЛАСНАПАСЕСІЎНАЙ СЕМАНТЫКІ Ў СУЧАСНАЙ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЕ	125
Мілач С. В. ВЫКАРЫСТАННЕ ФРАЗЕАЛАГІЗМАЎ З ЗААКАМПАНАНТАМ У РАМКАХ ІДЭАГРАФІчнага ПОЛЯ «БЕДНАСЦЬ – БАГАЦЦЕ»	126
Міхалевіч М. М. ДА ПЫТАННЯ АБ КРЫТЭРЫЯХ ІДЭНТЫФІКАЦЫІ КАМПАЗІТА Ў РАМКАХ КАГНІТЫўНА-АНАМАСЯЛАГІчнага ДАСЛЕДАВАННЯ	129
Мяснікова О. А. НАИМЕНОВАНИЯ ОТДЕЛЬНЫХ ЛИЦ И НАЗВАНИЙ СОВОКУПНОСТИ ЛИЦ, ОБЪЕДИНЕННЫХ ОБЩЕЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ, В ЛИТЕРАТУРЕ О ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЕ	131
Мяснікоў А. Ф. «...НАЙВЯЛІКШАЕ СОНЦА – МАЯ БЕЛАРУСКАЯ МОВА!»: Яўген Кручэнька – перакладчык «Слова аб палку Ігаравым»	133
Олиферчик Т. Н. ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В ИССЛЕДОВАНИИ ТЕРМИНОМ	135
Ражуцкая А. В. ФЛАРЫСТЫЧНЫЯ НАЗОЎНІКАВЫЯ КАМПАНАНТЫ Ў ФРАЗЕАЛАГІЗМАХ СУЧАСНАЙ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ	138
Ржавуцкая М. С., Мароз С. С. ТРАНСФАРМАЦЫІ-ЗАМЕНЫ ПРЫ ПЕРАКЛАДЗЕ СКЛАДАНАГА СКАЗА	140
Северинец О. В. ПРОИСХОЖДЕНИЕ ИМЕН СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫХ СО ЗНАЧЕНИЕМ АРГУМЕНТАЦИИ / ВЫВОДА В БЕЛОРУССКОМ ЯЗЫКЕ	143

Снігірова Н. А. ЯК ПАДЗЫВАЮЦЬ ГУСЕЙ У ПАЎНОЧНА-ЎСХОДНЯЙ ПОЛЬШЧЫ: ЛЕКСІКА-СЕМАНТЫЧНАЯ АРЭАЛЬНАЯ І НАВАЦЫЯ СУГО, ТУГО	144
Старасценка Т. Я. РОЛЯ МАСТАЦКАГА КАНТЭЖСТУ Ў СЭНСАВАЙ ТРАНСФАРМАЦЫІ СЛОВА	147
Старасценка Г. М. ЗВАРОТКІ Ў РАМАНАХ І. МЕЛЕКА «ЛЮДЗІ НА БАЛОЦЕ», «ЗАВЕІ, СНЕЖАНЬ» І ІХ ПЕРАКЛАД НА НЯМЕЦКУЮ МОВУ	149
Старычонок В. Дз. СПЕЦЫФІКА ІДЫЯСТЫЛЮ МАКСІМА ТАНКА ПРАЗ ПРЫЗМУ МЕТАФАРЫ	152
Тищенко К. А. ЛІНГВОІСТОРІАГРАФІ ПРО ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЧНОЇ ГРАМАТЫКІ В ПРАЦЯХ А. Ю. КРИМСЬКОГО	154
Томык Дз. С. ЭТНАЛІНГВАКУЛЬТУРАЛАГІЧНЫ ПАДХОД ПРЫ ДАСЛЕДАВАННІ ЗТЫКЕТНЫХ ФОРМАЎ ЗНОСІН У БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ	156
Цясевіч А. М. НЕРЭГЛАМЕНТАВАНАЯ ПУБЛІЦЫСЦЫЯ Ў ВЕРШАХ МАКСІМА ТАНКА	158
Чайка Н. У. ЭЛІПТЫЧНЫЯ КАНСТРУКЦЫІ З АГЛАСАМ У РОЛІ ПРЭДЫЦЫРУЕМАГА КАМПАНАНТА	160
Чарановіч Г. В. АСЭНСАВАННЕ РОЛІ ПІСЬМЕННІКАЎ У ФАРМІРАВАННІ ЛІТАРАТУРНАЙ МОВЫ (НА МАТЭРЫЯЛЕ ПЕРЫЁДУ 1910–1960-Х ГГ.)	162
Шавель В. М. СТЫЛІСТЫЧНЫ ПАРАМЕТР У СЛОЎНІКАВЫМ АРТЫКУЛЕ	164
Шатун А. М. ПЕРШАСНЫЯ АДЫМЕННЫЯ ПРОЗІШЧЫ ЖЫХАРОЎ МАЗЫРСКА-ПРЫПЯЦКАГА ПАЛЕССЯ	166
Шур В. В. МАЗЫРСКАЯ ІДЭАЛОГІЯ Ў ПАЗЫЧНЫМ АНАМАСТЫКОНЕ УЛАДЗІМІРА ВЕРАМЕЙЧЫКА	168
Яскевіч І. В. ЭСІМІОЛІЧНЫЯ МЕТАФОРЫ В ІДЫОСТИЛЕ ЯНКИ КУПАЛЫ	170
ТРАДЫЦЫІ І НАВАЦЫІ Ў КУЛЬТУРЫ	173
Багачок М. А. ПРЫЧЫНЫ І НАПРАМКІ ТРАНСФАРМАЦЫІ БЕЛАРУСКІХ АКАЗІЯНАЛЬНЫХ АБРАДАЎ І ТЭКСТАЎ	173
Васіленя В. С. ПОЛЬСКАЯ ЖАРТОЎНАЯ ПЕСНЯ НА ГРОДЗЕНШЧЫНЕ	175
Дрыгін А. В. РОЛЯ ТРАДЫЦЫІ У ФАРМІРАВАННІ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ КУЛЬТУРЫ	177
Юфе Э. Р. ЯКУБ КОЛАС ЯК ВУЧОНЫ-ФАЛЬКЛАРЫСТ	179
Катовіч А. В. ТЫДЗЕНЬ ЯК ТРАДЫЦЫЙНАЯ АДЗІНКА ВЫМЯРЭННЯ ЧАСУ	180
Крук І. І. ІНАВАЦЫЙНЫЯ ПАДХОДЫ ДА РАЗУМЕННЯ СТРУКТУРЫ ТРАДЫЦЫЙНАГА КАЛЕНДАР: ТЭОРЫЯ КАЛЕНДАРНЫХ СЕГМЕНТАЎ	182
Кухто Л. К. ДЗІЦЯЧАЯ СУБКУЛЬТУРА ЯК АДНА З СЮЖЭТНЫХ ЛІНІЙ ПАЭМЫ «НОВАЯ ЗЯМЛЯ»	184
Літвіновіч А. Ф. ТРАДЫЦЫЙНАЯ КУЛЬТУРА БЕЛАРУСАЎ І ЛІТОЎЦАЎ У ПРАЦЯХ ХІХ – ПАЧАТКУ ХХ СТ.	186
Ратніцаў Г. В. БЕЛАРУСКАЯ ЛІТАРАТУРА І КІНО: ШЛЯХІ ЎЗАЕМАДЗЕЙНЕННЯ	188
Смолік А. І. ЭКСТРАНАЛЬНЫ КОМПЛЕКС ТРАДЫЦЫЙНАЙ КУЛЬТУРЫ БЕЛАРУСАЎ У ПАЭМЕ ЯКУБА КОЛАСА «НОВАЯ ЗЯМЛЯ»	189
Смолік Д. А. НАРОДНАЯ СВЯТОЧНАЯ КУЛЬТУРА І ЯЕ ЎВАСАБЛЕННЕ Ў ПАЭМЕ ЯКУБА КОЛАСА «НОВАЯ ЗЯМЛЯ»	191

Сушинская И. Ю. ЭТНОКУЛЬТУРНАЯ КОМПОНЕНТА КАК УСЛОВИЕ ФОРМИРОВАНИЯ ЭТНОКУЛЬТУРНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ.....	192
Трафімовіч Р. Н. ВЫЗНАЧЭННЕ СТАТУСА НЕПАЎНАЛЕТНІХ ГРАМАДЗЯН ПАВОДЛЕ СТАТУТА 1588 ГОДА	194
Швед І. А. ДА ПРАБЛЕМЫ ВЫВУЧЭННЯ КОДАЎ МІФАПАЗЫЧНАГА МЫСЛЕННЯ.....	195
Шкор Л. А. ЖЕНСКИЙ ПОРТРЕТ ПЕРВОЙ ПОЛОВИНЫ XIX ВЕКА: СИНТЕЗ ЗВУКА И ЦВЕТА.....	196
Ярмак В. С. БЕЛАРУСКАЯ БАЙКА-КАЗКА.....	198

ПРАБЛЕМЫ ВЫКЛАДАННЯ МОВЫ І ЛІТАРАТУРЫ..... 201

Аляксеева Л. С. ШЧОДРЫ ДАР СВЕТАПАЗНАННЯ (ТВОРЧАСЦЬ МАКСІМА ТАНКА Ў СУЧАСНЫХ ШКОЛЬНЫХ ПРАГРАМАХ)	201
Антонавы Н. У. КОМПЛЕКС УМЕННЯЎ АЎДЫРАВАННЯ І ЧЫТАННЯ Ў НАВУЧАННІ БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ РУСКАМОЎНЫХ МАЛОДШЫХ ШКОЛЬНІКАЎ.....	202
Васільева І. М. ВЫКАРЫСТАННЕ КАМП'ЮТЭРНЫХ ДЫДАКТЫЧНЫХ ГУЛЬНЯЎ У ПРАЦЭСЕ НАВУЧАННЯ МАЛОДШЫХ ШКОЛЬНІКАЎ БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ.....	204
Ваўчок Г. І. ВЫКАРЫСТАННЕ ТЭХНАЛОГІІ РАЗВІЦЦЯ КРЫТЫЧНАГА МЫСЛЕННЯ ПРЫ ВЫВУЧЭННІ БЕЛАРУСКАЙ ФРАЗЕАЛОГІІ.....	206
Галяш Г. А. ІНТЭГРАВАНАЕ НАВУЧАННЕ БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ І ЛІТАРАТУРАМУ ЧЫТАННЮ.....	208
Гоўзіч І. М. ВЫВУЧЭННЕ ТВОРЧАСЦІ МАКСІМА ТАНКА Ў ШКОЛЕ (ДА ПРАБЛЕМЫ ВЫКАРЫСТАННЯ СУЧАСНЫХ АДУКАЦЫЙНЫХ ТЭХНАЛОГІЙ).....	209
Дамброўская С. В. АНАЛІЗ ЭПІЧНАГА ТВОРА НА ўРОКАХ ЛІТАРАТУРЫ ў V КЛАСЕ ЯК СРОДАК РАЗВІЦЦЯ ЗВ'ЯЗНАГА МАЎЛЕННЯ ВУЧНІЯЎ.....	211
Ермаловіч Н. В. НЕВЕРБАЛЬНАЯ КОМУНІКАЦІЯ В КОНТЕКСТЕ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ КОМУНІКАТИВНОГО ПОВЕДЕНІЯ БУДУЩАГО УЧИТЕЛЯ.....	212
Зелянко В. У. ЛІНГВАКУЛЬТУРАЛІЧНАЯ РАСШЫФРОВКА ТЭКСТУ ЯК МЕТАД ВЫВУЧЭННЯ СТЫЛІСТЫКІ ў XII КЛАСЕ (НА МАТЭРЫЯЛЕ ФРАГМЕНТА З АПОВЕСЦІ ЯКУБА КОЛАСА «АДШЧАПЕНЕЦ».).....	214
Карпаценка С. А. ПРАЦА З ТЭКСТАМ МАСТАЦКАГА ТВОРА ў СІСТЭМЕ РАЗВІЦЦЯ ДУХОУНА-МАРАЛЬНАЙ КУЛЬТУРЫ ВУЧНІЯЎ.....	216
Лугоўскі А. І. ЯКУБ КОЛАС ПРА ВЫХАВАННЕ ДЗЯЦЕЙ СРОДКАМІ МАСТАЦКАЙ ЛІТАРАТУРЫ.....	217
Ляшук В. М. ЛЕКТАРАТ І МОЎНАЯ СТАЖЫРОВКА ў ВЫВУЧЭННІ СЛАВАЦКІМІ СЛАВІСТАМІ БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ ЯК ЗАМЕЖНАЙ.....	219
Міхаленка Н. Дз. ВЫХАВАННЕ АСОБЫ ГРАМАДЗЯНІНА ў ТВОРАХ ЯКУБА КОЛАСА.....	220
Міхнэнак С. С. ЗНАЁМСТВА З ФУНКЦЫЯМІ ЗНАКАЎ ПРЫПЫНКУ – АДЗІН СЯ ШЛЯХОЎ ПАВЫШЭННЯ ПУНКТУАЦЫЙНАЙ ПІСЬМЕННАСЦІ ВУЧНІЯЎ.....	221
Мытнік Т. А. ВЫКАРЫСТАННЕ ТВОРАЎ МАКСІМА ТАНКА ПРЫ ВЫВУЧЭННІ ПРОСТАГА СКАЗА НА ўРОКАХ БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ ў 9 КЛАСЕ.....	224
Нівяркевіч С. І. ФАРМІРАВАННЕ ТВОРЧЫХ І АНАЛІТЫКА-СІНТЭТЫЧНЫХ УМЕННЯЎ У ПРАЦЭСЕ САМАСТОЙНАЙ ДАСЛЕДЧАЙ ДЗЕЙНАСЦІ.....	225

Плыгаўка Л. Л. АДЛЮСТРАВАННЕ РЕГІЯНАЛЬНАЙ СПЕЦЫФІКІ ў ВЫКЛАДАННІ БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ ў ЛІТВЕ.....	227
Пустошило Е. П. РЕЧЕВОЙ ЭТИКЕТ УЧИТЕЛЯ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ: ОБЩЕНИЕ С РОДИТЕЛЯМИ.....	228
Русілка В. І. СПАСЦІЖЭННЕ МУДРАСЦІ І ГАРМОНІІ (ПАЭЗІЯ МАКСІМА ТАНКА ў X КЛАСЕ З ПАГЛЫБЛЕНІМ ўЗРОЎНЕМ ВЫВУЧЭННЯ ЛІТАРАТУРЫ).....	230
Титовец Т. Е. МЕТОДЫ ПЕДАГОГІЗАЦІІ ЗАНЯТТЯЎ ЛІТАРАТУРЫ В СИСТЕМЕ ПРОФЕСІОНАЛЬНАЙ ПОДГОТОВКІ УЧИТЕЛЯ.....	232
Урбановіч Л. У. МЕТАДЫЧНАЯ ІНТЭРПРЭТАЦЫЯ ТРЫЛОГІІ ЯКУБА КОЛАСА «НА РОСТАНЯХ» У СВЯТЛЕ СУЧАСНЫХ ПАТРАБАВАННЯЎ.....	234
Шандроха Н. Э. РЫТОРЫКА ДЛЯ СТУДЭНТАЎ НЕ-МІЛАЛАГІЧНЫХ СПЕЦЫЯЛЬНАСЦЕЙ.....	235
Шаўлякова-Барзенка І. Л. СТРУКТУРА І ЗМЕСТ ТЭАРЭТЫКА-ЛІТАРАТУРНАГА МАТЭРЫЯЛУ ў ШКОЛЬНЫМ КУРСЕ БЕЛАРУСКАЙ ЛІТАРАТУРЫ.....	237
Szachniuk A.Z. PROBLEMY NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO.....	239